

مرز های کشنده

روز ۸ دسامبر ساعت ۱۱: جم آمد در پیازاله مونتته ره (اپیچینا) با همبستگی با مجروح شدگان
تصادف ناشی از تعقیب مهاجران تحت نیروی نظامی

روز سه شنبه ۴ دسامبر در اپیچینا، تصادفی وخیم بین وانتی شامل ۱۲ مهاجر با ماشینی شامل ۳ فرد
محل رخ داد. وانت به دلیل عدم توقف در ایستگاه
بازرسی مرز، مورد تعقیب قرار گرفته و باعث برخورد با ماشین شد. ۱۷ نفر مجروح شدند و شرایط
برخی از آنان وخیم است.

این حادثه، تنها یکی از چندین است که هر روز در طول "مسیر بالکان" رخ می دهد؛ مسیری سخت،
خطرناک و گرانی که هر روز، توسط مردم از کشورهای مختلف، برای رسیدن به "قلعه ی اروپا،
سپری میشود؛ برای زندگی بهتر، برای گریز از آزار و شکنجه، برای گریز از جنگ و فاجعه های
زیستی.

در ماه های گذشته، سخت ترین و خطرناک ترین قسمت مسیر، گذشتن از کرواسی و اسلونی بوده است.
این ها کشور های اروپایی هستند که با کمک مالی اتحادیه ی اروپا، به طور سیستماتیک، مهاجران را
در مسیرشان متوقف می کنند تا آنها اجازه ی دسترسی به درخواست پناهندگی را نداشته باشند. پلیس
کرواسی آنها را دستگیر کرده و آنها را تحقیر، ضرب و شتم می کند، سپس آنها را به بوسنی و
صربستان بازمی گرداند.

این عمل روزانه به خوبی شناسایی شده است. بسیاری از مردم پس از بازگشت
نمی توانند دوباره بلافاصله تلاش کنند تا دوباره از مرز بگذرند و به این گونه مجبور هستند در چادر
های پناهندگی در بوسنی و صربستان در شرایط وحشتناک و بعضی اوقات مرگ آور به سر ببرند.
آنهايي که توسط پلیس دستگیر نمی شوند، گاهی موفق می شوند از مرز بگذرند، اما گاه جان خود را از
دست می دهند. یکی از آنها نسیم است، از شهر تیزی قنیف (المیزان، الجزایر) ۲۵ ساله، در حال فرار
از پلیس، در رودخانه یرکا در نزدیکی توپولک اسلونی غرق شد، در حالی که همراهانش مورد ضرب
و شتم قرار گرفتند و به بوسنی برگردانده شدند. یکی دیگر از دوستانش، وقتی نسیم از رودخانه بیرون
نیامد، غش کرد، و پس از آن ضرب و شتم شد و بازگردانده شد. یا ابراهیم احمد، از دمشق، ۴۴ ساله،
که برای آخرین بار، پس از افتادن به رودخانه دوبرا بین کرواسی و اسلونی، دیگر دیده نشده است.

این اتفاقات برای این رخ می دهند که مردم فرصت این را ندارند تا آزادانه در اروپا گردش کنند، زیرا مرزهای بسته وجود دارند که اجازه ی گذشتن قانونی آنها را فقط به اقلیت مردم می دهند، در حالی که برای اکثر مردم غیر ممکن است. به همین دلیل تنها راه ممکن برای ورود به "قلعه ی اروپا"، راهپیمایی شبانه در جنگل یا پنهان شدن داخل و یا زیر کامیون، یا حتی مسافرت با کمک قاچاقچیان در وانت با تعدادی دیگر از پناهجویان است.

تعقیب سه شبانه نتیجه ی همچین وضعیتی است: میتوانست با مرگ تعداد بیشتری به پایان برسد.

ما کاملاً مخالف مقصر دانستن پناهجویان در این تصادف هستیم، که جان خود را در خطر انداختند تا زندگی خود را نجات دهند. همبستگی ما به همه ی آنهاست که در این تصادف زخمی شدند می رود.

ما همچنین کاملاً مخالف مقصر دانستن قاچاقچیان زمینی در این تصادف هستیم، قاچاقچیان افرادی هستند که از لحاظ اقتصادی از وجود مرزها سو استفاده می کنند: تا زمانی که مرزها و افرادی که می خواهند از آنها عبور کنند و نمی توانند وجود داشته باشند، آنها هم وجود خواهند داشت.

مشکل امروزی این است که مرز بسته است. مرز بسته خطری برای جان افرادی که می خواهند از آن عبور کنند دارد. فردی که میخواهد وارد آن شود خطر نیست، یک فرد است. خطر، ارتش در مرز است: افرادی که در این تصادف در اِیچینا زخمی شدند به خاطر ارتش زخمی شدند و می توانستند همواره زندگی خود را از دست بدهند.

حزب پی دی، پس از این حادثه، خواستار تشدید کنترل و گردشگری از سازمان های اجرای قانون برای جلوگیری از قاچاق انسان شد، تلاش خشن برای مبهم نمودن حقیقت و واقعیتی که در آن زندگی می کنیم.

گناه این وضعیت غیر قابل تحمل بر کسانی است که مرزها را مسدود می کنند، بر کسانی که قوانین نژادپرستانه را اعلام می کنند و اردوگاه هایی برای افراد پناهجو می سازند. مرزها هر روز، اینجا و همه جا در جهان، افراد را به قتل می رسانند. آزادی حرکت برای همه تنها راه حل امکان پذیر و عملی است.

مبارزه با مرزها و کسانی که از آنها دفاع می کنند! همبستگی بدون مرز!